

man ikke kan blive fri for Skatten, maa man i alt Fald sørge for, at den Beskyttelse, som er given denne indenlandske Industri i Toldloven af 1908, bibeholdes.

Med Hensyn til Beskatningsmaaden er der fra visse Sider i Modsætning til Ministeren, som fastholder den saakaldte Banderoleskat, ønsket en Fabrikationsskat. Jeg skal villig erkende, at Banderoleskatten er vanskeligere at faa gennemført, og at den vil forvolde mange handlende store Gæner, men man maatte, synes jeg, kunne opnaa en Ordning, som i mindre Grad vilde genere de handlende end her foreslaaet, og jeg haaber, at Udvalget vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa. En Fabrikationsskat kunde for adskillige se tiltalende ud, men man maa rigtignok erindre, at hvis man tager en Fabrikationsskat, maa der gøres en Forandring i Toldloven med Hensyn til de indførte Cigaretter, ellers bliver det en Skat, som udelukkende lægges paa den indenlandske Produktion, medens den udenlandske gaar fuldkommen fri. Den højtærede Ministers Princip er derfor rigtigt, men dets Gennemførelse vil volde meget store Gæner. Jeg vilde ønske, at man indenfor Udvalget kunde komme til Klarhed over denne Sag, thi jeg erkender, at der ikke kan siges noget imod, at Cigaretterne bruges til Skatteobjekt, idet det er den Form for Tobaksnydelse, som efter min Mening først skal straffes, og hvor Straffen ikke træffer hverken Mellestanden eller de almindelige Tobaksrygere, fordi den nu en Gang er forbeholdt, tør jeg næsten sige, de mere velhavende og Børnene. Det er mit Standpunkt til dette Spørgsmaal.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord til det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), som i Gaar udtalte, at hans Parti paa ingen Maade vilde være med til at arbejde for disse Loves Gennemførelse, ja, at det endog vilde modarbejde dem. Denne Stilling indtager Partiet formentlig paa den Basis, som han hævdede, at nemlig hans Parti ikke har nogen Skyld i, at vi ere komne i den økonomiske Misère, hvorfor det heller ikke skulde hjælpe til at komme ud af den. Jeg synes ikke, at den Slags Udtalelser skulde fremsættes; jeg tror at turde sige, at der ikke er eet Menneske, som ikke har fuld Forstaaelse af, at Socialdemokraterne have været fuldt medvirkende til at frembringe den daarlige Situation. De paaberaabe sig stadig Forsvarsudgifterne, men det er ikke saa længe siden, der var et Forslag fremme fra deres Side, af hvilket det

fremgik, hvorledes de tænkte sig Forsvarsordningen, og de Herrer, som erindre det, ville erkende, at det ikke var nogen billig Ordning. Jeg tør vist sige her, at hvis de Herrer havde haft Magt, som de have Agt, vilde vor økonomiske Situation i Øjeblikket ikke have været bedre, men snarere betydeligt ringere, og derfor finder jeg det mærkeligt, at det ærede 4de Medlem for 9de Kreds vilde fremsætte denne Udtalelse i Gaar.

Til Slutning skal jeg sige til den højtærede Minister, der i Gaar udtalte, at Jagtskatten vilde blive upopulær og kun indbringe ca. 200,000 Kr., at jeg tror, den højtærede Minister har Uret. Jeg tror nemlig, at Jagtskatten er en Skat, der fra mange Sider ventes paa med Længsel, og som sikkert maa siges at være fuldkommen forsvarlig og korrekt; selv om den ikke en Gang gav 200,000 Kr., tror jeg, at vi af mange andre Grunde skulde have den. Jeg tror, at den højtærede Ministers Syn paa denne Sag er fuldkommen urigtigt.

Bramsen: Jeg har nogle replicerende Bemærkninger at gøre til de Udtalelser, som have været rettede til mig fra enkelte ærede Talere, og jeg skal tage dem i den Rækkefølge, i hvilken de ere fremsatte.

Det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) gjorde forskellige Indrømmelser med Hensyn til den Kritik, som er kommen til Orde overfor Ligningen af Statsskatten udenfor Hovedstaden; at Ligningen herinde foregaar paa tilfredsstillende Maade, hersker der jo Enighed om. Utilfredsheden og Kritikken er altsaa rettet mod Ligningen i det øvrige Land, hvor der lignes efter Formue og Lejlighed i Henseende til Kommuneskat. Her har jeg ved Eksempler paa vist, hvorledes det for Kommunerne er ligegyldigt, om Indtægterne skønnes for højt eller for lavt, naar Ligningen blot bringer det rette Forhold til Stede mellem de enkelte Indtægter. Derimod har det ærede Medlem saa fremført, at det af mig anførte Eksempel var et tænkt Eksempel. Ja, naturligvis var det et tænkt Eksempel, hvad jeg i øvrigt selv anførte, men jeg føjede til — og det tror jeg, at min ærede Kollega har overset — at han kunde tage et hvilket som helst andet Eksempel, han kunde konstruere de mest komplicerede Eksempler, saa vil det alligevel vise sig, at det Resultat, jeg paapegede, er rigtigt, nemlig at Udfindelsen af den virkelige Indtægt, som er saa aldeles afgørende for Statens Interesser, er ligegyldigt for Kom-